

Forlaget siger: Valg af Udvalg kan foregaa saaledes, at Formanden foreslaar: Hvis Sagen har Noget derimod, saa bliver det saaledes, saa er der altsaa returneret til Thinget, og saa kan der komme en Thingbestyrelse ovenpaa, som forbydter Fuldtalighed, det vil sige: et beslutningsdygtigt Flertals Tilstedeværelse. Men naar nu de Herrer gaa saa vidt i deres Forslag, at der kan nedlægges Udvalg, medens hele Thinget paa Formanden, maaske med Sekretarerne, nær er borte — Sagen kan jo kontrollere, om Thinget er tilstede, det kan afgjøres helt udenfor Rigsdagen — saa skjønner jeg ikke rettere, end at det bliver i Strid med Grundlovens Bestemmelse, saavel som med den Praxis, der nu har været ført i 40 Aar, saa den Trang til Forandring maa i dette Dilemma være stærkt hos det høie Flertal, hvis det endog uden nærmere Prøvelse i Udvalg vil føre dette igennem. Men det bliver deres eget Ansvar og særlig deres Ordførers. Der bestemmes jo nemlig, at naar et Udvalg er besluttet nedsat, saa behøver Formanden blot at regne ud: saa Mange faaer den Gruppe, saa Mange den v.s.v., og saa meddeler de vedkommende Grupper, hvem de ville have, det kan meddeles skriftlig, der behøver ikke et eneste Medlem udenfor Bureauet at være tilstede (En Stemme: Det er brillant). Ja, det er absolut brillant for dem, der opfatte deres Rigsdagshverv paa en noget anden Maade, end jeg siger, vore Forsædere have gjort det. Jeg tror, at det i Virkeligheden er at gaa Grundloven for nær. Dette er min Opfattelse, men naturligvis har den høitærede Formand ikke den Opfattelse, for saa vilde Forlaget i denne Stikelse ikke forelægge til Behandling; men jeg tror dog, at det Spørgsmaal trænger til nærmere Overveelse end den, den ærede Ordfører har kunnet staa os ved sine gjentagne Foredrag. — De øvrige Spørgsmaal skal jeg ikke komme nærmere ind paa, derom har jeg talt. Jeg har med disse Bemærkninger yderligere begrundet mit Forslag til Thinget om, at denne Behandling standfæses, og Sagen henvises til et Udvalg.

Formanden (Høgsgård): I Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger maa jeg udtale, at det, at Valg af Udvalg ikke regnes for en Beslutning, maa anses for at have pundet saadan Hævd her i Thinget, at det ikke kan forandres derved, at et enkelt Medlem gjør Indsigelse derimod. Tilgode tror jeg ogsaa, det ærede Medlem tager feil, naar han mener, at denne Opfattelse er bleven til ved et rent Tilfælde. Jeg erindrer meget tydelig, at den daværende Viceformand,

der fungerede som Formand, har erklæret, at det var efter moden Overveelse, han tog den Beslutning, at Valg af Udvalg saavel som af Formand og Viceformænd ikke skulle regnes lige med Beslutninger af Thinget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (H. Holm): Det er kun for et Par ganske korte Bemærkninger, jeg har begjæret Ordet. Det ærede Medlem gjorde mig opmærksom paa, at man tidligere stærkt havde hævdet, at der ogsaa kunde være Grund til hemmelig Afstemning her i Thinget. Det veed jeg meget godt, men jeg tror, at det tilbids er fremkommet paa en Tid, da der her i Rigsdagen var et meget stort Antal Embedsmænd, og hvor man frygtede for, at disse Embedsmænd ikke skulde være tilstrækkelig frie i deres Stemmegivning overfor Regjeringen. Vi maa imidlertid være komne dertil, at Vælgerne ved Valget af deres Repræsentanter kunne tage fornødent Hensyn i saa Henseende, saa at vi ikke behøve at have det Bævn overfor Regjeringen, som deri kunde ligge. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde sagt Noget, der var aldeles i Strid med alle almindelige Valgregler i det, som jeg før bemærkede. Men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg skelnede skarpt mellem afgjørende Afstemninger og Ting, man foretager sig under en Sags Behandling for at faae den tilstrækkelig belyst. Naar man vælger en Mand til Folkethinget, da er det en afgjørende Afstemning, og da følger det af sig selv, at kun de Tilstedeværende kunne deltage i den. Men naar man derimod forud for et Valg skal have truffet Forberedelser eller Slut, kan der være meget god Grund til, at Folk, der ikke kunne være til Stede ved Mødet, dog kunne faae Leilighed til at gjøre deres Anskuelser gjældende. Ellers vil jeg henholde mig til de Bemærkninger, der fremkom fra den høitærede Formand, og dermed betragter jeg dette Spørgsmaal som afgjort. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) indrømmede iøvrigt selv, at det var blevet Praxis — han mente kun, det ikke var nogen heldig Praxis — at der ved Udvalgsvalg ikke behøvede at være et beslutningsdygtigt Thing til Stede. Hvad endelig angaar det sidste Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, om det Uheldige i, at Medlemmerne ikke altid ere til Stede, saa vil jeg sige: Ja, det er naturligvis et Forhold, der kan være meget uheldigt, og som der kan være god Grund til at træde op imod. Men der have vi jo i Forretningsordenen et Mittel, idet vi kunne fremkalde Navnepraab for at konstatere, om Medlemmerne ere til Stede.